

PASTORALĂ LA PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI 2019

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

**Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Statelor Unite ale Americii și
Mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe Române a celor două Americi**

*Iubitului cler și dreptmăritorilor creștini din sfânta noastră Arhiepiscopie,
pace și bucurie sfântă de la Hristos Domnul cel Înviat,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

*Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul și pământul și cele dedesubt.
Deci să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos
(Canonul Învierii, Cântarea a treia).*

Prea Cucernici Părinți, Iubiți Credincioși, Hristos a înviat!

Cuvintele sfintelor slujbe ale Învierii Domnului ne îndeamnă să primim lumina Învierii, să descoperim lumea întregă ca pătrunsă de această lumină și să prăznuim, bucurându-ne de vestirea Învierii. **”Bucurați-vă ceruri, bucură-te pământule,** cum o mamă se bucură când își hrănește copiii înfometăți, cum se bucură copiii să primească hrană din mâna mamei! **Învierea lui Hristos este singura izbândă în care nu există biruitori și învinși, ci întreaga umanitate se bucură,** de la cel dintâi creat până la ultimul”¹, proclamă Sf. Nicolae Velimirovici.

Care sunt motivele acestei bucurii ale prăznuirii Învierii lui Hristos? De ce se bucură umanitatea împreună cu întreaga creație? Care sunt roadele Învierii lui Hristos de care ne împărtășim cei ce credem în Înviere? Se cuvine să deslușim răspunsurile la aceste întrebări pentru a prăznuii *cu înțelegere* Învierea Domnului.

Prin Înviere, Hristos a biruit cei doi dușmani ai vieții și demnității umane, păcatul și moartea. Căci în rai, Adam nu cunoștea nici păcat, nici moarte, nici teamă, nici rușine. Comuniunea cu Izvorul vieții îi aducea necunoașterea morții, iar deplina ascultare de Dumnezeu lipsa oricărei părtașii cu păcatul. Unde nu este moarte, nu există nici frică, unde nu este păcat, nu este nici rușinea care se naște din păcat. Dar păcătuind, adică părăsind ascultarea de Dumnezeu, frica și rușinea l-au cuprins: *”Am auzit glasul Tău în rai și m-am temut, căci sunt gol și m-am ascuns”* (Facere 3, 10), răspunde Adam la chemarea lui Dumnezeu. **Glasul care până atunci îl făcea viu și încrezător, devine, după păcatul neascultării, vocea care îl înfricoșează și îl determină să se ascundă.** Calea păcatului, a neascultării de Dumnezeu pe care Adam pornise îl duce către pământ, către lutul din care fusese creat: *”În sudoarea frunții îți vei mânca pâinea ta, până te vei întoarce în pământul din care ești luat; căci pământ ești și în pământ te vei întoarce”* (Facere 3, 19).²

Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ia asupra Lui firea noastră umană înrobite de păcat pentru a o îndrepta înapoi către Dumnezeu, a-i reda demnitatea, a o elibera de păcat și de moarte. Prin Întrupare și Înviere firea umană este vindecată, înnoită și i se redă șansa veșniciei. Sfântul Grigorie Palama spune: **„Învierea Domnului este înnoirea firii**

¹ Bishop Nikolai Velimirovici, *Homilies*, volume one, Birmingham, 1996, p. 205.

² Cf. Ibidem, p. 206-207.

omenești și plăsmuirea din nou a lui Adam cel dintâi, care fusese înghițit de moarte prin păcat și reîntors prin moarte în pământul din care a fost plămădit; **este întoarcerea omului la viața cea fără de moarte**”.³ Hristos se coboară în adâncurile iadului pentru a-i slobozi pe strămoși de legăturile morții și a zgudui *încuietorile* acestui loc al întunericii. Hristos cel Înviat se înalță până la ceruri descoperind tuturor calea către Înviere: „Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți veșnice”⁴, cântăm în dimineața Învierii. Iar Sf. Ioan Gură de Aur, în *Cuvântul său de învățătură*, ne încredințează de biruința vieții asupra morții prin Învierea Mântuitorului: ”Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe ea Cel ce a fost ținut de ea... Unde-ți este, moarte boldul? Unde-ți este, iadule, biruința? **Înviat-a Hristos și tu ai fost nimicuit... Înviat-a Hristos și viața stăpânește.**” Această veste a biruinței asupra morții, a stăpânirii vieții este motivul bucuriei noastre și a întregii creații.

Prin Înviere, Hristos a devenit și cel mai mare Doctor din istoria umanității, ne descoperă Sf. Nicolae Velimirovici, căci El ne-a adus vindecare de o boală mai cumplită decât toate bolile, care este păcatul. Doctoria împotriva păcatului este El Însuși, Domnul cel Înviat. Istoria aduce mii și mii de mărturii că cei care au folosit această doctorie, hrănindu-se cu ea, s-au făcut sănătoși și sfinți.⁵ Mărturiile confirmă cuvintele lui Hristos Însuși: *Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Trupul Meu este adevărată mâncare și sângele Meu adevărată băutură... cel ce Mă mănâncă pe Mine va trăi prin Mine* (Ioan 6, 54-57). Învierea lui Hristos ni s-a făcut prilej de bucurie, căci acum ne hrănim cu adevărata mâncare și băutură. În Sfânta Euharistie primim Trupul și Sângele lui Hristos cel Înviat ”spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre iertarea păcatelor și viața de veci”. Și trăim prin Hristos viața Lui, lipsită de păcat și de stricăciune.

Prea Cucernici Părinți, Iubiți Credincioși,

Descoperirea acestor înțelegeri ale Învierii Domnului ne poate lumina întreaga viață creștină, ridicându-ne la o altă înțelegere a sensului viețuirii noastre pe pământ: *Dacă ați înviat împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde se află Hristos, șezând de-a dreapta lui Dumnezeu*, ne spune Sf. Apostol Pavel. *Cugetați cele ce sunt de sus, nu cele de pe pământ. Căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Hristos întru Dumnezeu* (Coloseni 3, 1-3). **Înțelegerea sensurilor Învierii Domnului, a petrecerii noastre cu Hristos în Dumnezeu trebuie să fie izvor de bucurie, lumină și nădejde: bucurie** că viața a biruit moartea și orice ispită a lumii care se îndreaptă mai degrabă spre moarte poate fi învinsă; **lumină** pentru lumea păcatului, adică șansă de îndreptare și întoarcere către Dumnezeu pentru fiecare din cei rătăciți; și **nădejde** că Dumnezeu nu va lăsa lumea, ci cu Înțelepciunea Sa o va conduce spre Împărăția cea veșnică.

Cu aceste gânduri vă îndemn să aduceți, prin cuvânt și faptă, *bucurie, lumină și nădejde* celor apropiați, dar și celor bolnavi sau singuri, cunoscuți sau străini. Vă îmbrățișez în Hristos Domnul Cel Înviat și vă urez Sărbători fericite în familie și în parohie!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,

† **Mitropolit NICOLAE**

Chicago, Praznicul Învierii Domnului, 2019

³ Sfântul Grigorie Palama, *Omilia 18. La Duminica Mironosițelor*, în *Omilia*, vol. 1, Ed. Anastasia, București, 2004, p. 225.

⁴ Canonul Învierii, Cântarea a șaptea.

⁵ Bishop Nikolai Velimirovici, *Idem*, p. 209.